

Představení APA

Asociace Pracovních Agentur (APA), založená roku 2001, je neziskovou nepolitickou profesní organizací sdružující agentury práce, převážně poskytovatele dočasné pracovní výpomoci (temporary help). Podmínkou členství v APA je povolení GR ŰP ČR ke zprostředkování zaměstnání, přistoupení k Etickému kodexu APA a dodržování Stanov APA.

Agentury práce svým členstvím v APA dokládají svou legislativní způsobilost, několikaleté zkušenosti v oblasti dočasné pracovní výpomoci a zájem na rozvoji tohoto stále se rozrůstajícího odvětví trhu práce. APA historicky sdružuje převážně regionální agentury práce, jejichž hlavní činností je „krátkodobá dočasná pracovní výpomoc“ a „brigády“ (včetně tzv. studentských). Většina členů APA dnes poskytuje plné portfolio služeb agentur práce uchazečům o zaměstnání a zájemcům z řad firem o zaměstnance. Přijímání nových členů bere APA jako rozšiřování záběru APA jak geograficky, tak profesně. **Obrací se spíše na menší a střední české, moravské a slezské agentury práce s majiteli, kteří v nich současně pracují.** Jejich zájmy APA zastupuje a chrání.

- ❖ Členové APA jsou geograficky **rozprostřeni po celém území ČR.**
- ❖ Členové APA každoročně **obslouží min. 40.000 uchazečů o práci.**
- ❖ Členové APA každoročně **zaměstnají min. 20.000 osob jako dočasně přidělené agenturní zaměstnance.**
- ❖ Členové APA každoročně **zprostředkují min. 2.500 osobám zaměstnání přímo u firmy.**
- ❖ Členové APA **zaměstnávají denně okolo 4.000 přepočtených zaměstnanců** (zaměstnanec na trvalý pracovní poměr s 8 hodinovou pracovní dobou).

Cíle APA

APA usiluje o zrušení diskriminace agenturních zaměstnanců a omezování činnosti agentur práce.

Agentury práce, které chtějí v České republice řádně a legálně podnikat, jsou každým rokem více a více **regulovány** řadou zákonů a omezení, čímž se stávají jedním z nejvíce regulovaných odvětví v ČR. Výsledkem regulací je však jen obrovské navyšování administrativní a finanční zátěže poctivých agentur práce. Současně se díky regulacím otevřela přebujelá šedá a černá zóna tzv. „pseudoagentur“, obchodníků s lidmi. Obvykle figurují ve všech mediálních kauzách. Ve skutečnosti legálními agenturami práce nejsou a díky obcházení zákonů ničí trh práce a podnikání nejen členů APA.

Chronologicky seřazená omezení a regulace agenturních zaměstnanců a agentur práce:

- od roku 2004 **diskriminace českých agentur práce časově omezenými povoleními od GR ŰP ČR** na max. 3 roky, v čemž jsme rarita mezi 27 státy v EU (§62 odst.3 Zákona o zaměstnanosti, dále jen ZoZ). Naprosto zbytečně cca 1.400 agentur práce každé 3 roky vede správnímu řízení kvůli obnovení povolení. Stát tak vydává v resortu MPSV ČR a MV ČR ročně zbytečně v průměru skoro 500 správních rozhodnutí. Přitom stávající legislativa, dále zpřísněná od 1.1.2012, umožňuje úřadům při porušení pravidel agenturou práce odejmout povolení během pár měsíců.
- od roku 2005 **diskriminace agenturních zaměstnanců trvajícím zákazem Dohod o provedení práce při dočasném přidělování** (§ 66 ZoZ a § 307a Zákoníku práce, dále jen ZP), což pro ně paradoxně znamená o třetinu nižší čisté výdělků oproti neagenturním zaměstnancům na stejném pracovním místě ve stejné firmě. Současně to znamená díky odvodům o třetinu vyšší mzdové náklady pro firmy. Přestože mezitím došlo k navýšení možnosti práce na DPP ze 100 na 300 hodin ročně a současně z hlediska kontroly a využití k omezení DPP jak nutností jejich písemné formy, tak platbou pojistného za výdělek nad 10.000,- Kč měsíčně, zákaz trvá.
- od roku 2009 **diskriminace českých agentur práce velmi drahými povoleními v ceně kolku 5 - 50 tisíc Kč jednorázově a 5 - 25 tisíc Kč každé 3 roky**, v čemž jsme rarita mezi 27 státy v EU (§ 5 Zákona o správních poplatcích, Sazebních správních poplatků, Část I., Položka 9 písm.d až f). Cena stoupala od roku 2004 z původních 1 tis. Kč, což je dodnes kolek za živnostenský list, přes 5-25 tis. Kč, až po dnešní rozdělení povolení na 2 druhy. Doživotní dle rozsahu za 5-25 tis. Kč a s nutnou 3letou obnovou za dalších 5-25 tis. Kč. Přitom na blízkém Slovensku jde jednorázově o 100,- EUR (ekvivalent 2.700,- Kč), v sousedním Polsku v přepočtu o 1.400,- Kč.
- od roku 2009 **diskriminace českých agentur práce omezením podnikání jen na 1 subjekt a zpřísnění odbornosti odpovědného zástupce** (§60 odst.10 ZoZ). Do té doby, stejně jako je tomu dodnes v případě živnostenských listů, mohl svou odborností zaštitit odpovědný zástupce 2 subjekty s povolením agentury práce. Měl třeba jednu agenturu práce jako OSVČ specializovanou na zahraničí (třeba ošetřovatelky do německy mluvících zemí) a druhou jako S.R.O. pro zaměstnávání na území ČR. Důsledkem bylo nucené rušení agentur práce. Současně totiž došlo výkladem MPSV k zpřísnění podmínek posuzování odbornosti odpovědných zástupců a tím jejich nedostatku. Od roku 2009 musí mít odpovědný zástupce (dle dosaženého vzdělání) 2-5 letou praxi přímo v agentuře práce (§60 odst.8 ZoZ). Ne jako doposud na personálním oddělení nebo jako manažer či majitel firmy, vybírající zaměstnance.

- od roku 2009 **posuzování spolehlivosti odpovědných zástupců agentur práce Ministerstvem vnitra (§60a ZoZ)**, kdy policisté obcházejí jejich bydliště i místa podnikání agentury práce, vyptávají se v okolí atp., jako to dělala před Listopadem 89' Státní bezpečnost. Je to nedůstojné a v případech opakované žádosti po 3 letech zbytečné.
- od března roku 2009 trvajících **zákaz zaměstnávání málo kvalifikovaných cizinců ze zemí mimo EU agenturami práce** v ČR, který byl vyhlášen vládou ČR naprosto nepřipraveně a nekvalitně. Jeho důsledkem byl odliv dodnes nenahrazené pracovní síly z pracovních míst, o něž neměli Češi zájem. Plus lidské tragédie cizinců – bezprizorní lidé, nocující na nádražích a letištích bez prostředků, s ukončenými pracovními a tím i pobytovými vízy ze dne na den, což nakonec řešilo MV ČR uhrazením kapesného, letenek a vlakových jízdenek za jejich repatriaci z daní nás všech.
- od roku 2011 **diskriminační povinné pojištění agentur práce proti úpadku pod hrozbou odebrání povolení**, které paradoxně znamená snížení ochrany agenturních zaměstnanců vůči běžným zaměstnancům při krachu agentury práce (§58a ZoZ). Převadlo státem garantované pojištění, placené ovšem i nadále v sociálním pojištění jako pojistné pro případ nezaměstnanosti zaměstnancem z hrubé mzdy a agenturou práce z objemu hrubých mezd, na běžnou komerční pojistku. Z praxe známe snahu každé komerční pojišťovny se plnění pokud možno vyhnout nebo jej snížit. Zde platí agenturní zaměstnanci i agentury práce ze zákona dvakrát tolik, ale za sníženou ochranu.
- od roku 2012 **diskriminační vyloučení agenturních zaměstnanců z ochrany v insolvenčním zákoně**, jako **návazný akt na diskriminační povinné pojištění agentur práce proti úpadku**. V novele zákona je přímo uvedeno, že pokud byl agenturní zaměstnanec odškodněn při úpadku zaměstnavatele - agentury práce z pojištění agentury práce proti úpadku, nemá nárok na úhradu nevyplacených mezd dle insolvenčního zákona. Není přitom nijak řešena rozdílná výše a podmínky odškodnění, které obdrží od komerční pojišťovny, a které by obdržel od Úřadu práce.
- od roku 2012 **generální zákaz zaměstnávání jakýchkoliv cizinců ze zemí mimo EU agenturami práce v ČR (§66 ZoZ)**, přestože podle zveřejněných údajů samotného MPSV z roku 2011 jde o marginální 3,8% z celkem vydaných pracovních povolení cizincům ze zemí mimo EU. Přesně necelé 2 tisíce osob, převážně IT specialisté, manažeři, vědci, lékaři a ředitelé cizích firem ze států jako Kanada, Japonsko, USA atp.. Žádným způsobem nemohou ohrozit trh práce v ČR, kde je dle statistického úřadu zaměstnáno 3 miliony osob. Pouze vláda udělala problém jim a firmám.
- od roku 2012 **generální zákaz zaměstnávání osob se zdravotním postižením agenturami práce v ČR (§ 66 ZoZ)**, v jehož důsledku **musely agentury práce k 31.12.2011 propustit všechny zdravotně postižené, několik tisíc osob**. Tito samozřejmě trvalé místo u uživatelů služeb agentury práce nezískali, jinak by si je firmy zaměstnaly samy už dávno. Dnes zdravotně postižení při žádosti o zaměstnání v agentuře práce záměrně zatajují svůj zdravotní stav, protože jinak jsou ze zákona odmítnuti. Jednalo se pro ně většinou o poslední možnost, být alespoň příležitostně zaměstnán. Zdravotně postižených, práce schopných, je přitom dle statistik zhruba 40 tisíc.
- od dubna 2012 **nesmyslný Zákon o specifických zdravotních službách nařizující, aby každý zaměstnanec před nástupem na pracoviště procházel vstupní zdravotní prohlídkou bez ohledu na délku trvání práce**. Např. kvůli 3 hodinám stěhování absolvoval jednodenní vstupní zdravotní prohlídku a pak jednodenní výstupní zdravotní prohlídku. Agenturní zaměstnanci pracují běžně v průběhu měsíce i na 10 různých pracovištích u různých firem. Měli by tak na každé z nich projít vstupní a výstupní prohlídkou plus lékař by se měl předtím osobně na pracoviště jít podívat, aby věděl, jak prohlídku koncipovat. Člověk bez prohlídky je zákonem automaticky brán jako zdravotně nezpůsobilý a jeho pracovní smlouva či dohoda jako neplatná. Novelou zákona od dubna 2013 byl tento nesmysl jen zmírněn u příležitostných prací (dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr) na 1.kategorii zdravotních rizik.
- od dubna 2012 **nesmyslný a nelegální pokyn inspekce práce, aby každý zaměstnanec měl na pracovišti sebou v kapse Pracovní smlouvu**. Agenturní zaměstnanci pracují v průběhu měsíce i na 10 různých pracovištích u různých firem s nástupem v řádu hodin nebo na zavolání. Přitom člověk bez smlouvy v kapse je inspektory automaticky brán jako nelegálně pracující. Pokuta uživateli a agentuře práce se pohybuje od 250 tis. do 10 milionů Kč. Pokutován je nově i sám zaměstnanec od 10.000,- do 100.000,- Kč. Přitom každý agenturní zaměstnanec je ze zákona povinen mít u sebe Pokyn k dočasnému přidělení agenturního zaměstnance uživateli, který obsahuje nejen všechny podstatné náležitosti Pracovní smlouvy, ale je daleko podrobnější. Pokud pracuje na Pracovní smlouvu či dohodu o pracovní činnosti, je navíc nahlášen v databázích státní České správy sociálního zabezpečení. Inspektoři na to neberou ohled.
- od roku 2013 **zrušené slevy na dani z příjmu starobním důchodcům**, kteří si chodí k nízkým důchodům přivydělávat a tvoří dnes až třetinu agenturních zaměstnanců. Je poškozován český průmysl, protože důchodci s pracovními návyky a zkušenostmi jsou pro něj cennou pracovní silou, zvláště pak v úzkoprofilových profesích. Vláda jim odňala 25 tisíc Kč ročního čistého výdělku a mnoho z nich na práci rezignovalo. Problém pro ně, pro firmy a díky ztrátě z návazných daní i pro stát (daň spotřební a daň z přidané hodnoty u důchodci nakoupeného zboží).

Bohužel seznam témat se nezmenšuje, žádné z výše uvedených omezení nebylo dodnes zrušeno. Naopak. Údajně pravicová vláda přidala jen za roky 2011-2013 dalších 7 nových omezení. Vzhledem k dosavadní praxi nás pravděpodobně čekají další regulace, diskriminace a omezování. Kam to celé vede? Jen k vyšší nezaměstnanosti a rušení firem.